

Во периодот од 1944 до 1947 година учествувал во обновувањето на поранешна Југославија, бил и на пругата Брчко-Бановиќи. Во 1947 година тој и неколкумина други борци од Гевгелија дошле во Скопје, а потоа со камиони биле однесени во Грција за да се борат за ослободување на Егејска Македонија.

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

ПРЕЖИВЕАНИТЕ БОРЦИ ОД ГРАЃАНСКАТА ВОЈНА ВО ГРЦИЈА: ПАСКАЛ АТАНАСОВ

МЕ РАНИЈА НА МАЛИМАДИ, РАСКАЖУВА БОРЕЦОТ

Некогашниот борец за слободна и демократска Грција, Паскал Атанасов, е роден во селото Свети Илија, Воденско, во далечната 1925 година. Иако училиштето го учел на грчки јазик, во домашни услови во неговото семејство се говорело на македонски јазик. Во разговорот тој се потсетува на училишните денови и раскажува за тоа како се плашеле да проговорот на мајчиниот македонски јазик кога биле во училишниот двор или на улица. Се случувало грчките војници да наслушнуваат

трирана на Водно во Скопје и скришум дојдовме тука", објаснува Атанасов.

Во периодот од 1944 до 1947 година учествувал во обновувањето на поранешна Југославија, бил и на пругата Брчко-Бановиќи. Во 1947 година тој и неколкумина други борци организирано од Гевгелија дошле во Скопје, а потоа со камиони биле однесени во Грција за да се борат за ослободување на Егејска Македонија. Негова прва дестинација било местото Руља. Го поставиле кај топовите, кои им биле поддршка на првите бор-

години. Прво работел во фабрика за текстилни машини, а потоа во градежништвото. Во Македонија дошол во 1962 година. Во главниот град работел во "Електродистрибуција-Скопје", каде и се пензионирал. Денес зема боречка пензија.

На прашањето зошто се борел во Граѓанската војна во Грција, тој одговара:

"Грчките команданти ни велеа дека ако се ослободиме, ќе имаме свои права и автономна Македонија. Во редовите на ДАГ беа измешани и Македонци

СЕ БОРЕВ ЗА ДА ГИ ОСЛОБОДИМЕ И СКОПЈЕ И ЕГЕЈСКА МАКЕДОНИЈА

под прозорците за да дознаат кој зборува македонски и за тоа го казнувале. Тоа се случило и со неговата сега веќе покојна сестра. Атанасов вели дека пред да се вклучи во Граѓанската војна во Грција, учествувал и во ослободувањето на Скопје во 1944 година.

"Сакав да се активирам во македонската бригада која ја раководеше Гоче.

Но, ми рекоа дека бројот е пополнет и дека ако сакам можам да се вклучам во ЕЛАС. Тоа не го сакав, се налутив. Заедно со уште 5-6 други борци ѝ се јавивме на 12. ударна бригада, која беше сконцен-

бени редови. Се борел во Малимади, Костур, Несрам, Коњица, Грамос.

Во 1948 година преку Албанија влегло во Преспа, по што тргнале за Грамос. Но, на планината Малимади Атанасов бил ранет од авионска бомба, а потоа го однеле во Корча. Таму бил 14 дена. Оттаму бил однесен во Тирана. По седуммесечен тамошен престој тој заздравел, по што повторно бил вратен во Грција на Малимади. Таму биле опколени од монархофашистите и едвај успеале да се префрлат во Албанија. Животниот пат го продолжил во Ташкент, каде останал 12

и Грци, а со нив комунициравме на грчки јазик".

За тоа дали некој од македонските партизани имал функција на командант, тој вели:

"Имаше и Македонци команданти. Но, за да добиеш таква функција не требаше да бидеш кој знае колку подготвен, напротив требаше да си им наклонет на Грците, односно да си гркоман".

(Серијата "Секавања" се реализира во соработка со Ташко Јованов)